

Activa't amb Jesús!

Amics per sempre

- Hola, Jesús. Una altra setmana més, aquí em tens. Hi ha dies que vinc amb més ganes. Unes altres vegades estic més cansat. Però és el que passa amb els amics, que uns dies estàs de bon humor i uns altres més enfadat. Uns dies tens ganes de jugar i altres no vols fer res. Però els amics són els que sempre estan. Jo vull que siguem amics. Sé que tu tens molts amics. Aquí em tens també a mi.

(Adaptació de Jn 21, 1-14)

Un dia estaven els amics de Jesús al llac. Simó, Tomàs, Natanael, els Zebedeus i alguns més. Portaven tota la nit pescant i no havia picat ni un peix. Quan ja matinava van veure un home a la riba. Era Jesús, però ells no se'n van adonar. Els va dir: "Nois, ¿teniu peix?" I van contestar que gens. Llavors els va dir: "Caleu la xarxa a la dreta de la barca i en trobareu". Ho van fer i les xarxes es van omplir de peixos.

Llavors Joan es va recordar que uns anys abans, la primera vegada que havien vist Jesús, havia passat el mateix i el va reconèixer. Li va dir a Pere: "És Jesús". I Pere es va posar tan content que es llançà de cap a l'aigua i va anar nedat fins a la riba. Els altres el van seguir en la barca.

Quan van arribar a la riba, Jesús havia preparat unes brases i una mica de pa i els va dir: "Porteu alguns peixos". Ho van fer. Van rostir els peixos i van començar a menjar. No s'atrevien a preguntar-li si era Jesús, però sabien que era ell. Llavors Jesús els va donar el peix i el pa i era com els menjars que havien compartit moltes vegades.

- M'imagino que jo portés també molt de temps sense veure't i apareixes. Segur que també arrencaria a córrer cap a tu, amb molt alegria. I llavors m'asseuria a menjar al teu costat amb molt de gust. I parlariem d'amistat. Tu, Jesús, ets el nostre amic. Quan ens ajuntem a casa teva, a l'eucaristia, i en molts moments, és perquè vols passar molta estona amb mi. Tu ets un amic de veritat.
- Ara escolta la conversa que van tenir Jesús i Pere quan es van trobar... Imagina't dos amics que potser han discutit, però que tornen a parlar després d'un temps.

(Adaptació de Jn 21, 15-19)

Jesús: Escolta, Pere, ¿tu m'estimes més que aquests?

Pere: Doncs, és clar que t'estimo.

Jesús: Me n'alegro molt. Cuida bé d'ells. Però, ¿de debò m'estimes?

Pere: Jesús, que t'estimo molt!

Jesús: Escolta, Pere, mira, deixa que t'ho pregunti una altra vegada. ¿Tu m'estimes?

Pere: Però, Jesús, ¿és que no em creus? Tu ho saps tot, tu saps que t'estimo.

Activa't amb Jesús!

Jesús: I tant que ho sé, home. Només que haves d'estar-ne segur tu! Perquè, encara que t'has equivocat de vegades, jo sé que donaries la vida per mi. I tot i que quan eres més jove potser no n'estaves tant de segur, ja veuràs, quan siguis gran, seguiràs les meves passes i donaràs la vida per mi. ¿Vols seguir-me i venir amb mi?

Pere: Jesús, et seguiré sempre.

- Veus? El que passa amb els amics de Jesús és això. Que, al final, el que importa és l'afecte. Avui acabem així la pregària. També a tu et diu Jesús: "Segueix-me". I també tu, si vols, pots anar amb ell.

És el Senyor (Canta la fe)

A la vora del llac
repassant aquella xarxa
vaig sentir com em cridaves
pel meu nom.

S'hi aplegà tanta gent
que volien escoltar-te
que vaig fer-te un lloc,
per sempre, en el meu cor.

*I malgrat el temporal
que amenaça d'enfonsar-me
jo confio que tu ets sempre al meu costat.
I, com sempre, estens la mà
i em treus d'un mar de dubtes,
i puc dir ben fort que Tu ets el Senyor!*

**És el Senyor qui m'ha donat la vida.
És el Senyor qui em crida pel meu nom.
És el Senyor qui mai no m'abandona.
L'alegria del meu cor és el Senyor!!!**

Contemplant les multituds
vas pujar a la muntanya
i em vas mostrar
el camí per ser feliç.

I si no puc caminar
em convides a aixecar-me
carregant amb tot el pes
dels meus pecats.

I malgrat el temporal...

És el Senyor....

Agraïm, per acabar, la bona feina feta per África Marqueta, Emma Escudé, Martina Tintoré, Mateo Poles i Sergi Riera, de Jesuïtes Sarrià - Sant Ignasi, que han posat la veu en off al projecte.

